

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 18C/40/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8715210883
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Gavalierová
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2020:8715210883.17

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad v konaní pred sudkyňou JUDr. Marianou Gavalierovou v právnej veci žalobcu v 1. rade: J. K., V. X. X. XXXX, P.: T. XXXX/XX, XXX XX Y., žalobcu v 2. rade: D. Y., V. X. X. XXXX, P.: V.R. K. V. XXXX/X, XXX XX Q., žalobcu v 3. rade: Q. B., V. XX. X. XXXX, P.: V. K. XX, XXX XX V. K., žalobcu v 4. rade: R. Š., V. XX. X. XXXX, P.: V. K. XXX, XXX XX V. K., zast. JUDr. Martin Tomas, advokát, Francisciho 3288, 058 01 Poprad, IČO: 43 267 408, proti žalovanému: TMDE s.r.o., G. Švéniho 10A, 971 01 Prievidza, IČO: 47 892 005, zast. JUDr. Marián Geleneky, advokát, Garbiarska 20, 064 01 Stará Ľubovňa, IČO: 42 027 942, o určenie vlastníckeho práva s prísl. takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e, že do dedičstva po neb. J. K., I. K., V. XX.XX.XXXX a zomrelom dňa XX.XX.XXXX, V. P. V. K. XXX, L. X/X D. Y. V. Q. K., I. R., V. XX.XX.XXXX D. O. XX.XX.XXXX, V. P. V. K. XXX, v 1/2 patrí spoluvlastnícky podiel k parcele Q.-A. Č. XXXX o výmere 15 481 m² v kultúre orná pôda, zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX pre obec a Q. Ú. L. T. L. L. XXXX/XXXXX.

II. Súd p r i z n á v a žalobcom v 1., 2., 3. a 4.rade náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Predmet sporu a tvrdenia žalobcu a dôkazy žalobcu:

Žalobcovia žalobou zo dňa 9.9.2015 žiadali, aby súd určil, že do dedičstva patria po neb. J. K., O. E. X.XX.XXXX L. 1.-S. D. Y. V. Q. K.Č., I. R., O. E. XX.X.XXXX L. 1.-S. Y. V.L. - Y. Q.-F. Č. XXXX/ X N. L. XXXX R. - N. Y., Y. Č. Q.- F. Č. XXXX/X N. L. XXXX R. - N. Y., Y. Q.-F. Č. XXXX N. L. XXXX R. L., N. Y., Y. Q.-F. Č. XXXX N. L. XXXX R. - N. Y., L. Q. Ú. L. T. O. V. K. XXXX, N. L. T. E., Ž. Y.L. Y. Ž. - J. K. D. J. R. Q. P. V. O. V. Č. XXX/XXXX T.V..T. XXXX O. E. XX.X.XXXX pridelené nehnuteľnosti o celkovej výmere 1 kj 120šs, ktoré boli v pridelovanom pláne označené ako parcela č. XXXX/X, I. N. L. XXX Š., Y. Č. XXXX/X, I. N. L. XXX Š., Y. Č. XXXX, I. N. L. XXX Š., Y. Č. XXXX, I. N. L. XXX Š. L. Q. Ú. L. T. Podľa citovaného výmeru č. XXXX boli uvedené nehnuteľnosti skonfiškované vlastníkom. Právni predchodcovia nadobudli vlastnícke právo k uvedeným nehnuteľnostiam dňom odovzdania pridelených nehnuteľností do držby a na týchto nehnuteľnostiach riadne hospodárili. V danom období nebolo potrebné pre nadobudnutie vlastníctva k nehnuteľnostiam zápis v pozemkovej knihe. Dňa 13.7.2007 bola vyhotovená identifikácia parciel. Dňa 1.4.2015 bola podaná na Okresnom úrade Poprad - katastrálny odbor žiadosť o zápis výmeru o vlastníctve pôdy do katastra nehnuteľností, pričom dňa 29.5.2015 nebolo vyhovené uvedenej žiadosti z dôvodu, že uvedené pozemky sú zapísané vo vlastníctve inej osoby. V danom prípade je naliehavý právny záujem daný tým, že bez požadovaného učenia by bolo právo žalobcov ohrozené a ich postavenie by sa stalo neistým. Žalobca poukázal na dôkazy: výpis z obchodného registra žalovaného, výmer o vlastníctve

pôdy, identifikácia parciel z 13.7.2007, úmrtý list - J. K., Q. K., I. K. J. K., Q. R.Q., Q. K., J. K., R. K., D. K., žiadosť o zápis do katastra nehnuteľností, oznámenie o nezapísaní listiny, K. Č.. XXXX.

2.V písomných vyjadreniach právny zástupca žalobcu uviedol, že skutkovo je opretá žaloba o skutočnosť, že právni predchodcovia J. K.Č. D. R. Q. mali na základe nariadenia č. 104/1945 Sb.n.SNR č. 4304 zo dňa 25.2.1949 pridelené nehnuteľnosti a uvedené nehnuteľnosti neboli odňaté resp. skonfiškované, ale tieto nehnuteľnosti boli pridelené do vlastníctva na základe uvedeného výmeru a teda, žalobcovia sa nedomáhajú určenia, že nehnuteľnosti patria do dedičstva titulom reštitúcie. V k. ú. L. T. prebiehali pozemkové úpravy a budú vytvorené nové parcely. Po podaní žaloby došlo k zmene evidencií nehnuteľností na základe vykonaných pozemkových úprav v k. ú. L. T., kde tieto nehnuteľnosti boli zlúčené do nehnuteľností Y. Q.-A. Č.. XXXX o výmere 15481 m² zapísaných na K. Č.. XXXX Q.. Ú.. L. T., ku ktorej sa žalobcovia v podiele XXXX/XXXXX domáhajú určenia, že tieto nehnuteľnosti patria do dedičstva v 1-ici po neb. J. K. D. L. 1.-S. Y. V.. R.F. Q.B. K.. Právni predchodcovia žalobcov sa nezriekli pridelených pozemkov s poukazom na nález ÚS 549/2015/33.. Skutočnosť, že na výmere o vlastníctve pôdy je napísané „zriekol sa bez podpisu, neznamená, že tento záznam svedčí o právnom úkone, ktorý by napísali právni predchodcovia. Všeobecné súdy nie sú oprávnené skúmať právnosť správnych aktov, či zákonnosť mimo rámca správneho súdnictva, ale iba so zreteľom na to, či ide o nultné a teda sú tak závažné, že by sa nemohla uplatniť prezunkcia ich spravodlivosti, a teda nesvedčí to o tom, že sa zriekli uvedených pozemkov. Uvedený nález ÚS nie je aplikovateľný na tento spor a nemožno prelomiť zásadu nemo plus iuris, t. j. že štát uvedené nehnuteľnosti najprv skonfiškoval, teda zobral pôvodným vlastníkom a následne tieto nehnuteľnosti výmenou odovzdal do vlastníctva fyzických osôb právnych predchodcov žalobcov. Štát nemohol ako nevlastník následne tieto nehnuteľnosti ako náhradu za reštitúciu odovzdať. V danom prípade pochybil štát a to tým, že po konfiškácii, kedy bol ich vlastníkom, odovzdal tieto výmery fyzickým osobám a následne, keď už nebol ich vlastníkom, ich previedol do vlastníctva žalovaného. Súd môže skúmať iba to, či ku dňu smrti právnych predchodcov tieto patrili do dedičstva po nich, a na to, čo sa udialo po tomto termíne, už neberie ohľad, preto rozhodujúci je stav ku dňu smrti poručiťelov. Zmluvy o prevode nároku sú zo dňa 18.11.2014 a následne zo dňa 20.11.2014. Možno len dedukovať, že originál listiny mali právni predchodcovia žalobcov a mohol existovať iný originál, kde je dopísané rukou „zriekol sa“, a z uvedeného vyplýva, že to nemohol napísať ani prídelca, lebo by uviedol „zriekam sa“. Z novej judikatúry, a to rozsudku NS SR 3Cdo/223/2016 zo dňa 26.1. 2017, vyplýva, že nie je možné povyšovať dobrú vieru nad zásadu nemo plus iuris ad alium transfere potest quam ipse habet. V dobrej viere súčasný právny poriadok žiadne iné právne následky nepriznáva a ochrana, ktorú poskytuje nadobúdateľovi, nie je takej intenzity, aby zabránila vlastníkovi nehnuteľnosti účinne uplatňovať svoje absolútne právo. Pokiaľ zápis v katastri nehnuteľnosti nezodpovedá skutočnosti, má skutočnosť prevahu nad zápisom v katastri. Nie je možné povyšovať dobrú vieru nadobúdateľa nad zásadu nemo plus iuris ad alium transfere potest quam ipse habet. S poukazom na rozhodnutie NS SR 5MCdo/12/2011 sa žalovaný nemohol platne stať vlastníkom nehnuteľností, nakoľko SR nebola vlastníkom týchto nehnuteľností, keďže ich Výmerom o vlastníctve pôdy č. XXXX odovzdala do vlastníctva právnych predchodcov žalobcov v 1. až 4. rade a taktiež s poukazom na rozsudok NS SR 3Cdo/223/2016. Princíp ochrany vlastníckeho práva pôvodným vlastníkom je vzhľadom na judikatúru NS SR alebo ÚS SR silnejší ako princíp ochrany dobrej viery žalovaného ako ďalšieho nadobúdateľa.

3.Na pojednávaniach práv. zástupca žalobcu poukázal na to, že právnym predchodcom žalobcov a to J. K. D. R. Q. boli na základe nariadenia č. 104/45 Sb.n.SNR výmerom 4304 zo dňa 25.2.1949 pridelené nehnuteľnosti uvedené v tomto výmere, ktoré sú špecifikované v žalobe v Q.. Ú.. L. T. a nadobudli vlastníctvo k citovaným nehnuteľnostiam dňom odovzdania pridelenej nehnuteľnosti do držby podľa vtedy platného Občianskeho zákonníka 141/1950 Sb., kde nebolo potrebné pre nadobudnutie vlastníckeho práva zápis v pozemkovej knihe. V zmysle článku IV výmeru č. 4304 zo dňa 25.2.1949 je tento výmer v zmysle § 1 ods. 2 nar. č. 104/1946 Sb.n.SNR verejnou listinou dokazujúcou vlastnícke právo prídelcu pridelenej poľnohospodárskej nehnuteľnosti. Tento výmer je možné aj v súčasnosti skúmať iba v smere, či ho vydal na to orgán kompetentný, či spĺňa všetky formálne náležitosti, či je dostatočne určitý, jasný a či jeho obsah možno vyvodiť z konkrétneho predpisu. Výmer č. XXXX je právne perfektnou listinou, kde je uvedený presný rozsah majetku, ktorý bol pridelený právnym predchodcom žalobcov a bol podpísaný samotným poverenikom a aj samotným prídelcom. V roku 2007 si žalobcovia dali vyhotoviť identifikáciu parciel, na základe ktorej je zrejmé, ktoré nehnuteľnosti boli právnym predchodcom žalobcov pridelené v zmysle citovaného výmeru. Právne nástupníctvo žalobcov bolo zdokladované, a to rodnými listami žalobcov a úmrtými listami neb. J. K. a neb. Q. K., I.. R.. Žalobcovia si dňa 21.4.2015 podali na Okresnom úrade v Poprade žiadosť o zápis uvedených

nehnutelností do katastra nehnuteľností, ktorý im dňa 22.5.2015 oznámil, že ich žiadosti nevyhovuje z dôvodu, že citované pozemky sú zapísané inej osobe. Právny zástupca žalobcov poukázal na dôkazy: potvrdenie Daňového úradu v Poprade č. 59/1992, rozsudok OS Poprad č.k. 11C 53/2008, poverenie č. 59/1992, K. Č.. XXXX Q.. Ú.. L. T.. Žalovaný sa stal vlastníkom aj žalovaných nehnuteľností na základe zmluvy o bezodplatnom prevode vlastníctva k pozemkom, a teda kúpil nárok od R.. D. Y., I. N.Q. D. L. N. a títo boli právni nástupcovia po reštituentoch, ktorí si zrejme uplatnili svoj nárok včas, ale na iné parcely, ako sú predmetom tohto konania. Obvodný pozemkový úrad Poprad v rozhodnutí č.XXXX/XXX/XXX RV zo dňa 30.1.2012 rozhodol o poskytnutí náhrady. Ak štát v roku 1949 žalované nehnuteľnosti výmerom o vlastníctve pôdy odovzdal do vlastníctva právnym predchodcom žalobcov, tým stratil k týmto nehnuteľnostiam vlastnícke právo a nadobudli vlastnícke právo právni predchodcovia žalobcov. Uvedené nehnuteľnosti nemohol previesť štát na žalovaného, keďže nebol vlastníkom týchto nehnuteľností. Na LV Č.. XXX D. K. Č.. XXX Q.. Ú.. L. T. bol vlastníkom Slovenská republika. Právni predchodcovia žiadali už v roku 2007 a potom v roku 2015, aby boli zapísané ich vlastníctvo. R.. Y. D. L. N. nežiadali o tieto pozemky, ale boli im dané náhradné pozemky, ktoré patrili štátu. Žalobcovia nemali postupovať podľa špeciálneho zákona a teda reštitučného zákona, nakoľko ich právnym predchodcom neboli pozemky štátom odňaté, ale naopak, pridelené. Naliehavý právny záujem je daný vždy, keď sa jedná o nehnuteľnosti, kde má dôjsť k zosúladieniu právneho a faktického stavu, nakoľko tu existuje stav objektívnej právnej neistoty vo vzťahu k žalobcom a oni nemajú iný spôsobom ochrany vlastníckeho práva ako podaním žaloby. Uvedené nehnuteľnosti boli v zmysle výmeru pridelené prídelcom v celosti. Ďalej na pojednávaniach právny zástupca žalobcu uviedol, že okolnosti po smrti poručiteľov nemôžu mať vplyv na preskúmané rozhodnutie súdu a vyhovením žaloby nie je určené, kto je súčasným vlastníkom. Treba prihliadať na princíp všeobecnej spravodlivosti, aj keď existujú dva princípy, a to princíp ochrany dobrej viery žalovaného a princíp ochrany vlastníckeho práva. Po dátume 12. 2. 2006, keď zomrel J.. K. a 23. 6. 1996, keď zomrela Q.. K., nie je možné prihliadať na žiadne ďalšie skutočnosti. Žalovaný nadobudol nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom konania až dňa 20.11. 2014, teda dávno potom, čo boli obaja poručitelia mŕtvi. Právni nástupcovia nebohých sa domáhali svojich práv dlhú dobu, jednak na Katastrálnom úrade Prešov, správa katastra Poprad, v roku 2007 a s poukazom na uznesenie US SR zo dňa 10. 2. 2010 sp. zn. I.US/50/2010 nemôže z nepráva vzniknúť právo. Žalovaný vznikol podľa výpisu z obchodného registra dňa 9. 9. 2014, a dva mesiace potom uzatvoril dňa 18. 11. 2014 zmluvu o prevode nároku na náhradu s pôvodnými reštituentmi a dňa 20.11. 2014 uzavrel zmluvu o bezodplatnom prevode vlastníctva k pozemkom so Slovenskou republikou v zastúpení Slovenský pozemkový fond. Žalobcovia nemajú iný prostriedok právnej ochrany, ako sa domôcť určenia, že nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom sporu, patria do dedičstva po nebohých, a to jedine žalobou, avšak žalovaný ak by bol v konaní úspešný, toto rozhodnutie predloží Slovenskému pozemkovému fondu a ten mu presne také isté metre štvorcové bezodkladne prevedie.

4. Žalobca J. K. na pojednávaní uviedol, že jeho otec - právny predchodca sa nevzdal pôdy a na uvedených pozemkoch sa kosila tráva a to okolo roku 1960. Ešte s nebohým otcom sa to riešilo na Pozemkovom úrade v Poprade s tým, že stále boli odkázaní, že nie je možné vo veci konať, nakoľko neprebehol register obnovenej evidencie pozemkov. Uvedené pozemky boli najprv spravované JRD a potom ich spravoval Štátny majetok Poprad.

5. Žalobkyňa Q. B. skonštatovala, že na uvedených pozemkoch sa pásli kozy a bol tam trávnatý porast. O pozemky sa zaujímalo od roku 2007 a písali sa listy na katastrálny úrad a SPF. Na týchto pozemkoch nepracovali traktory a je na nich len tráva. Uvedené pozemky sa netýkali pracovnej skupiny, ktorá to riešila. Uvedené pozemky obhospodárovali Štátne majetky od začiatku roku 1949 a výmer rodičia dostali vo februári 1949 a bol podpísaný otcom v apríli 1949. Neexistuje doklad, že „sa zriekol“ otec pozemkov. Nie je uvedený na origináli čitateľný podpis ani dátum, kedy malo dôjsť k zrieknutiu sa pozemkov.

6. Žalobkyňa R. Š. uviedla na pojednávaní, že ako deti sa hrávali na uvedených pozemkoch a riešilo sa to od roku 2007 a bola požiadaná správa katastra o identifikáciu parciel a bola podaná žiadosť o zmenu vlastníka pozemkov dňa 3.9.2007 podľa identifikácie parciel. Dňa 27.3.2015 bolo zistené O. K. Q.. Ú.. L. T., že už nehnuteľnosti patria žalovanému.

7. Vyjadrenie žalovaného a prostriedky procesnej obrany žalovaného:

V písomných vyjadreniach žalovaný nesúhlasil s podanou žalobou z dôvodu, že vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam bolo v súlade so zákonom a oprávnená osoba - J. X. si uplatnil nárok

na vydanie nehnuteľností a závetní dedičia - R., D. Y., L. N. tak získali náhradu vo výmere 10091 m² na základe rozhodnutia č. j. 793/92 zo dňa 18.2.1982 a rozhodnutia č. 2012/476/313 - RV zo dňa 30.1.2012. Oprávnené osoby podpísali dňa 21.10.2014 so SPF dohodu uzavretú v zmysle § 16 ods.5 zák. č. 229/1991 Zb. S oprávnenými osobami bola uzavretá zmluva o prevode nároku a žalovaný uzavrel s SPF dňa 12.12.2014 zmluvu o bezodplatnom prevode vlastníckeho práva. Oprávnené osoby mohli si uplatniť svoje právo na vrátenie vlastníctva pozemkov v prípade, že nehnuteľnosti prešli na štát alebo inú právnickú osobu aj v dôsledku odňatia bez náhrady na príslušnom pozemkovom úrade a právni predchodcovia si tento nárok neuplatnili a v danom prípade uplynuli prekluzívne lehoty. Žalovaný poukázal na dôkazy: zmluva o bezodkladnom prevode vlastníckeho práva č. XXXXX/XXXX - Y. - I..XX, zmluva o prevode nároku na náhradu v zmysle § 16 ods.5 zák. č. 229/1991 zo dňa 18.11.2014, rozhodnutie OPÚP o poskytnutí náhrady podľa zák. č. 229/1991 Zb. zo dňa 30.1.2012.

8.V písomných vyjadreniach právny zástupca žalovaného uviedol, že žalovaný nadobudol vlastnícke právo zákonným postupom a to na základe zmluvy č. XXXXX/XXXX- Y. - I..XX. Právni predchodcovia žalobcov sa zriekli pridelených pozemkov, o čom svedčí aj zápis na výmere vydaný poverením Pôdohospodárstva pozemkovej reformy SNR zo dňa 25.2.1949, ktorý bol uložený v štátnom archíve v Prešove. Štát síce prideliť predmetné pozemky právnym predchodcom žalobcov, ale tí sa uvedených pozemkov vzdali a teda stratili právo k predmetným nehnuteľnostiam a nadobudol ich štát neskôr zastúpený SPF, a teda nemajú žiadne právo domáhať sa určenia, že nehnuteľnosti patria do dedičstva. Žalobcovia až po 8 rokoch nečinnosti podali žiadosť o zápis výmeru o vlastníctve pôdy do katastra nehnuteľností. Už z predmetnej identifikácie z roku 2007 bolo zrejmé, že vlastníkom, nájomcom, držiteľom je SPF, a teda mohli sa domáhať svojho vlastníctva aj podaním žiadosti na SPF. Žalovaný ako dobromyseľný držiteľ nadobudol nehnuteľnosti v dobrej viere a nemohol zistiť a mať vedomosť, že kupované nehnuteľnosti mohli mať právne alebo iné vady. Právni predchodcovia žalobcov tým, že sa zriekli pridelených pozemkov na základe osvedčenej doložky zo štátneho archívu v Prešove, stal sa vlastníkom pozemkov štát. V zmysle § 362 zák. č. 946/1811SP bolo právo vlastníka vzdať sa predmetu svojho vlastníctva s poukazom na vyjadrenia práv. zástupcu žalobcov ohľadne Benešových dekrétov, kde sa odvoláva na skutočnosť, že je presne stanovený postup konfiškácie a následne pridelovanie pozemkov, z ktorých nevyplýva možnosť zrieknuť sa pridelenej pôdy. Právni predchodcovia sa vzdali pridelených pozemkov tým, že výslovne pred príslušným orgánom sa ich zriekli a to v októbri 1949,čo bolo vyznačené vo výmere ako aj ďalších dokumentoch a následne došlo k zániku ich vlastníctva, a predmetné pozemky boli pridelené Československým štátnym majetkom, ktorí ich začal užívať už od roku 1949, a teda neskôr prešli uvedené pozemky do vlastníctva Slovenskej republiky a správy Slovenského pozemkového fondu („ďalej len SPF“). Žalobcovia nepreukázali v konaní, že by sa ich právni predchodcovia do roku 2007 domáhali vydania nehnuteľností, prípadne by urobili úkony, ktoré by mohli mať vplyv na dobromyseľnosť právnych predchodcov. Právni predchodcovia žalobcov sa k pozemkov, ktorých sa zriekli, neuplatnili žiadne práva voči Československým štátnym majetkom a ani nedomáhali sa ich vrátenia. Ku dňu smrti právnych predchodcov žalobcov predmetné pozemky neboli v ich vlastníctve, a teda nemôžu patriť do dedičstva. Žalobcovia v konaní nepreukázali, že parcela Q.-A. XXXX pozostáva z parciel, ktoré boli pridelené právnym predchodcom žalobcov a doposiaľ neboli zidentifikované, že sa nová parcela Q.-A. Č.. XXXX skladá z týchto parciel a nebolo predložené rozhodnutie o identifikácii a zlúčení. Právni predchodcovia žalobcov sa zriekli pôdy, ktorá je predmetom tohto konania a výmer, kde je uvedené „zriekol sa“, pochádza zo štátneho archívu v Prešove, a nie je zrejmé, prečo právni predchodcovia mali výmer, kde nie je uvedená skutočnosť zaznamenaná. V tomto výmere bola vyjadrená vôľa právnych predchodcov žalobcov. Právny zástupca žalovaného poukázal na dôkazy: výmer o vlastníctve pôdy zo dňa 25.2.1949, pracovná skupina pre pozemkovú reformu č. 15479, výkazy, zápisnica z 10.6.1950 o odovzdaní a prevzatí do držby.

Princíp dobrej viery chrániaci účastníkov súkromného vzťahu je kľúčovým prejavom princípu právnej istoty odvíjajúceho sa od princípu právneho štátu. Otázkou dobrej viery sa zaoberal pri spochybňovaní treťou osobou aj Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze sp. zn. I. US/549/2015 a postavil na rovnakú úroveň vlastníckeho práva pôvodného vlastníka a nadobúdateľa vlastníckeho práva k nehnuteľnosti na základe jeho dobrej viery. Vyššie riziko by mal niesť nedbalý vlastník než nadobúdateľ dobrej viery, pretože ten nie je schopný dozvedieť sa o tom, ako vec opustila vlastníkovú sféru a dostala sa na list vlastníctva prevodcu po zákonom určenom správnom konaní. Nedbalí vlastníci vo veci nekonali, a preto táto okolnosť zdôrazňuje princíp ochrany dobrej viery nad princípom ochrany vlastníckeho práva.

9. Na pojednávaniach právny zástupca žalovaného uviedol, že v konaní nie je spochybňovaný predmetný výmer, avšak nebolo preukázané, že prídelcovia riadne vstúpili do držby a platili všetky dane,

dávky a poplatky, a že osobne hospodárili so starostlivosťou riadneho hospodára. Právni predchodcovia sa zriekli uvedených nehnuteľností a začal uvedené nehnuteľnosti užívať Československý štát - štátne majetky národný podnik. S poukazom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky II. ÚS 562/2015 bolo potrebné zistiť, či predchodcovia získali do držby predmetné pozemky, či boli dobromyseľní pri ich užívaní, či nadobudli vlastnícke právo k pozemkom a či noví držiteľ a užívateľ nadobudol vlastnícke právo k pozemkom. Nakoľko sa právni predchodcovia zriekli pozemkov, tieto začal užívať štát a prešlo to do vlastníctva štátu a následne SPF na základe príslušných právnych aktov previedol vlastníctvo na žalovaného.

Právny zástupca žalovaného na pojednávaniach ďalej uviedol, že prídelcovia sa zriekli sporných parciel v roku 1949 a následne štát s týmito parcelami nakladal ako s majetkom štátu. Prídelené parcely boli dané do držby Československým štátnym majetkom n. p. a v októbri 1949 sa prídelcovia zriekli prídely, teda 7 mesiacov od pridelenia pozemkov, a preto bola prídelová cena uvedených prídelcov po zrieknutí sa prídely odpísaná. Cena, ktorá bola prídelcom v dôsledku vzdania sa prídely odpísaná, a teda logicky nemali žiadne nedoplatky z titulu prídelyovania poľnohospodárskej pôdy, na základe výmeru vydaného Poverením podošospodárstva a pozemkovej reformy podľa nariadenia č. 104/1946 Zb. SNR. Žalobcovia neunesli dôkazné bremeno a podľa judikatúry súdov je možné sa účinne vzdať aj prídely a bolo to v minulosti bežnou praxou. Vzdáním sa pridelených pozemkov došlo k strate vlastníctva k týmto pozemkom na strane prídelcov a k účinnému nadobudnutiu vlastníctva k sporným pozemkom štátom, a to priamo zo zákona. K prechodu vlastníctva na štát došlo priamo zo zákona. Právny zástupca žalobcu poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4Co/20/2012 a 4Co/46/2007. Sporné nehnuteľnosti boli na základe údajov z Registra obnovenej evidencie pozemkov (ROEP) v roku 2002 zapísané v katastri nehnuteľností na K. Č.. XXX Q.. Ú.. L. T. ako majetok štátu v správe Slovenského pozemkového fondu. Žalobcovia nepreukázali, že by si svoj nárok z titulu prídely uplatnili v konaní. Žalobcovia až v roku 2007 sa začali zaoberať vecou a žalobu podali v roku 2015. Žalovaný nadobudol nehnuteľnosti v dobrej viere bez pochybností, že uvedené nehnuteľnosti boli v správe SPF a boli zapísané na K. Č.. XXX D. Č.. XXX Q.. Ú.. L. T.. Žalobcovia nevyvrátili dobromyseľnosť žalovaného pri nadobudnutí dotknutých parciel do vlastníctva. Poukajúc na nález US SR sp. zn. I.US/549/2015 bola prelomená zásada nemo plus iuris a taktiež nález US SR sp. zn. I.US/460/2017 a I.US/151/2016. Nie je zrejmé, či takto postupoval SPF, že nahradil výmery pozemkov inými výmerami v prípade, ak by súd rozhodol v prospech žalobcov.

10.Posúdenie podstatných skutkových tvrdení a argumentov strán:

Právni predchodcovia žalobcov na základe výmeru zo dňa 25.2.1949 vydaného Poverením podošospodárstva a pozemkovej reformy podľa § 1 ods. 1 nar. č. 104/1946 Sb.n.SNR o vlastníctve pôdy č.4304 nadobudli do vlastníctva v k. ú. Veľký Slavkov, parcelu č. 2452/1, roľa o výmere 488 šs, parcelu č. 2453/1, roľa o výmere 546 šs, parcela č. 2461, roľa o výmere 347 šs, parcela č. 2462 roľa o výmere 339 šs. Rozhodnutím Obvodného pozemkového úradu Poprad zo dňa 30.1.2012 č.j. 2012/476/313-RV, oprávnené osoby D. Y., I..N. D. L. N. nadobudli náhradu za nehnuteľnosti a zmluvou č. 041662014 -PRZ-R60545/14.00 zo dňa 12.12.2014 nadobudol žalovaný.. Rozhodnutím OÚ Poprad č.k. OU-PP-PLO2018/000528-274-UE zo dňa 12.1.2018 boli parcely č. F. XXXX/X, XXXX/X, XXXX, XXXX o výmere 6094 m2,zlúčené do parcely č. XXXX L. Y. XXXX/XXXXX. Žalovaný nesúhlasil s určením, že patria do dedičstva uvedené nehnuteľnosti v dôsledku vzdania sa pridelených nehnuteľností právnymi predchodcami, pričom predmetné nehnuteľnosti boli dané do užívania Československému štátnemu majetku, národný podnik a neskôr Jednotnému roľníckemu družstvu a následne sa stal vlastníkom Slovenská republika, Slovenský pozemkový fond. Žalovaný nadobudol nehnuteľnosti v dobrej viere a dobromyseľne a riadne ich užíval, pričom právni predchodcovia predmetné nehnuteľnosti neužívali od roku 1949. Uznesením Okresného súdu Poprad č. k. 18C 40/2015 - 125 zo dňa 19.3.2018 pripustil zmenu petitu žaloby v znení:

„I. Súd určuje, že do dedičstva po V. J. K., I. K., V. XX.XX.XXXX D. O. E. XX.XX.XXXX, V. P. V. K. XXX, L. X/X D. Y. V. Q. K., I. R., V. XX.XX.XXXX D. O. XX.XX.XXXX, V. P. V. K. XXX, L. X/X Y. T. Y. Q. Y. Q.-A. Č.. XXXX N. L. XX XXX R. L. Q. I. N. Y., O. V. K. L. Č.. XXXX Y. N. D. Q.. Ú.. L. T. L. L. XXXX/XXXXX. S.. Ž. J. Y. V. Ž. L. X/ D. X/ I. B. Q..“ N. T. E. Y. I. O. E. XX. X. XXXX-XXX I. B.: S.. T. C., Ž. E. E. Y. V. J. K.N., I. K., V. XX.XX.XXXX D. O. E. XX.XX.XXXX, V. P. V. K. XXX, L. X/X D. Y. V. Q. K., I. R., V. XX.XX.XXXX D. O. XX.XX.XXXX, V. P. V. K. XXX, L. X/X Y. T. Y. Q. Y. Q.-A. Č.. XXXX N. L. XX XXX R. L. Q. N. Y., O. V. K. L. Č.. XXXX Y. N. D. Q.. Ú.. L. T. vo veľkosti XXXX/XXXXX. II. Súd priznáva žalobcom v 1., 2., 3. a 4. rade náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %. Voči

uvedenému rozsudku podal odvolanie žalovaný. Uznesením KS Prešov č. k. 7Co/133/2019 zo dňa 29. 4. 2020 súd zrušil rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

11. Dôkazy a ich vyhodnotenie:

Súd vykonal dôkazy: výsluch práv. zástupcu žalobcu, žalovaného, žalobcov a listinné dôkazy - prídelové listiny, archívne doklady o konfiškácii pozemkov, rozhodnutie OÚ Poprad, katastrálny odbor, č.k. L., zmluva o bezplatnom prevode vlastníctva k pozemkom č. XXXXX/XXXX - Y. - I..XX, rozhodnutie OÚ Poprad č.j. 713/2002 zo dňa 2.5.2002, rozhodnutie o schválení ZRPS k. ú. Veľký Slavkov zo dňa 3.6.2002, rozhodnutie OÚ Poprad, katastrálny odbor č. L. XXXX/XXXX, rozhodnutie OPÚP č. XXXX/XXX/XXX RV o poskytnutie náhrady podľa zák. č. 229/1991, oprava chýb v písaní a v počtoch v rozhodnutí OPUP č.XXXX/XXX/XXX - RV zo dňa 23.5.2014, zápisnica z prerokovania plnenia reštitučnej náhrady zo dňa 21.10.2014 - č. T. XXXX/XXXXXX, zápisnica č SPFZ XXXX/XXXXXX zo dňa 14.11.2014, znalecký posudok č. 95/2014, ocenenie OÚ Poprad, pozemkový a lesný odbor zo dňa 23.7.2014, výpis LV č. XXX k. ú. L. T., LV č. XXX Q.. Ú.. L. T., žiadosť o poskytnutie informácie- stanovisko zo dňa 25.8.2011, územnoplánovacia informácia zo dňa 17.7.2013, výzva žalobcov z OÚ Poprad zo dňa 6.2.2018, výpis z obchodného registra žalovaného, výmer o vlastníctve pôdy, identifikácia parciel z 13.7.2007, úmrtný list - J. K., Q. K., I. K. J. K., Q. R., Q. K., J. K., R. K.Č., D. K., žiadosť o zápis do katastra nehnuteľností, oznámenie o nezapísaní listiny, LV č. XXXX. potvrdenie Daňového úradu v Poprade č. 59/1992, rozsudok OS Poprad č.k. 11C 53/2008, poverenie č. 59/1992, LV č. XXXX Q.. Ú.. L. T.. výmer o vlastníctve pôdy zo dňa 25.2.1949, pracovná skupina pre pozemkovú reformu č. 15479, výkazy, zápisnica z 10.6.1950 o odovzdaní a prevzatí do držby, zmluva o bezodkladnom prevode vlastníckeho Y. Č.. XXXXX/XXXX - Y. - I..XX, O. N. Y. V. V. L. O. §. XX N..X O.. Č.. XXX/XXXX O. E. XX.XX.XXXX, rozhodnutie OPÚP o poskytnutí náhrady podľa zák. č. 229/1991 Zb. zo dňa 30.1.2012, rozsudok KS Prešov 4Co/20/2012, rozsudok KS Prešov 4Co/46/2007, nález ÚS SR I.US/549/2015, nález ÚS ČR III.US/247/2014, rozsudok NS SR 3Cdo/223/2016.

12.Súd vychádzal pri hodnotení v ich vzájomnej súvislosti z listinných dôkazov, ktoré boli navrhnuté, predložené a ďalšie dôkazy strany nenavrhli, a súd považoval nárok žalobcu za opodstatnený a dôvodný.

13.Podľa § 137 písm. c) CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu

14.Podľa § 124 Občianskeho zákonníka, všetci vlastníci majú rovnaké práva a povinnosti a poskytuje sa im rovnaká právna ochrana.

15. Právne posúdenie veci

Súd s prihliadnutím na § 391 CSP posúdil žalobu ako dôvodnú vzhľadom na princíp všeobecnej spravodlivosti pri kolízii základných práv s prihliadnutím na individuálne okolnosti prípadu, že nemožno vyvyšovať dobromyseľného vlastníka, teda žalovaného, nad právom žalobcov a nemožno považovať žalobcov za nedbalých vlastníkov, pretože podľa svojich možností a schopností si uplatňovali svoje práva skôr, a teda žalovaný v prípade rozhodnutia súdu by nebol nijako ukrátený, lebo mohol by sa domáhať od nadobúdateľa náhradných pozemkov, avšak žalobcovia nemali inú možnosť, ako práve takouto žalobou sa domáhať svojich práv. Žalobcovia osvedčili naliehavý právny záujem a rozhodnutie súdu bude podkladom v konaní o dedičstve a tiež na uskutočnenie zmeny zápisu vlastníckych práv v katastri nehnuteľností a žalobcovia nemôžu iným spôsobom dosiahnuť nápravu. Predmetom konania sú nehnuteľnosti, ako ich uviedli žalobcovia na základe identifikácie a neskôr komasácie. Vlastníctvo k uvedeným nehnuteľnostiam nadobudli právni predchodcovia na základe výmeru o vlastníctve pôdy č. XXXX L. Q.. Ú.. L. T. v súlade s nariadením č. 104/1946 Sb. n. SNR a ide v danom prípade o perfektnú verejnú listinu dokazujúcu vlastnícke právo prídelcu pridelenému poľnohospodárskej nehnuteľnosti a uvedená listina bola opatrená podpisom povereníka. Skutočnosti, ktoré namietal žalovaný, a to že označenie „zriekol sa“ neboli preukázané, nakoľko nebol preukázaný prejav vôle právnych predchodcov na uskutočnenie takéhoto úkonu, aj keď existovali dva originály uvedeného výkazu výmeru o vlastníctve pôdy. Je nelogické, že by sa žalobcovia domáhali takého práva, keď by bolo zrejmé, že listina s takým

označením existuje. Právni predchodcovia užívali uvedenú nehnuteľnosť a svojho práva sa domáhali od roku 2007. Z prejavov vôle prídelcov nebol zrejmý úmysel darovať nehnuteľnosť štátu a teda vlastníctvo zostalo zachované a nemalo predpísanú písomnú formu, z ktorej by bol zrejmý prejav vôle smerujúci k vzdaniu sa vlastníctva k nehnuteľnostiam. V konaní nebolo preukázané, že by žalovaný uskutočňoval na uvedených nehnuteľnostiach od ich nadobudnutia úkony ako vlastník, teda mohlo by prichádzať do úvahy, že by mu boli pridelené aj iné nehnuteľnosti. Žalobcovia nijakým spôsobom neporušili zákon a domáhali sa v súlade so svojimi možnosťami a schopnosťami svojich práv už v minulosti a s poukazom na rozhodnutie NS SR 3Cdo/223/2016, 5MCdo/12/2011, a vychádzajúc z princípu spravodlivosti a právnej istoty a v súlade so zásadou ius ex iniuria non orifitur (právo nevzniká z bezprávia) žalobe v celosti vyhovel.

16.O trovách konania súd rozhodol podľa § 262 CSP a 255 ods.1 CSP § 396 ods. 3 CSP a to tak, že priznal žalobcom náhradu trov konania v rozsahu 100 % ako úspešným v konaní.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od doručenia rozsudku na tunajšom súde. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /odvolacie dôvody/ a čoho sa odvolateľ domáha /odvolací návrh/.

Ak bola uložená povinnosť a povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.